

gaande boekjaar f 713.575, en in het laatst afgeslotene f 670.135, wat dus f 43.440 minder is. Vergeleken met 1760/61 is het negatieve saldo f 971.005 en dat over 1761/62 op zich f 1.555.679. De redenen van dit negatieve resultaat zijn bekend. Er is met nadruk verwezen naar de bevelen in de brief van 31 juli 1763, in de hoop dat het bestuur, en in het bijzonder Lubbert Jan van Eck, er alles aan zullen doen het te verbeteren. Ten aanzien van de bezuinigingen, waarop het voorafgaande jaar zo op is aangedrongen, blijkt uit de gewone besluiten van 17 maart, 4, 12 en 28 mei, 27 juni, 31 juli, 13 augustus, 22 september, 5 en 26 oktober, 16 en 27 november 1762 en uit de geheime van 1 februari, 13 april, 4, 7 en 28 mei en 22 september 1762 dat wegens de duurte [fol. 1771] diverse buitengewone verstrekkingen waren gegeven. Tevens werden de kostgelden van Europeanen vermeerderd en de soldijen van diverse inlandse dienaren verhoogd. Om dezelfde reden kregen majoor Adam Felix Bisschoff als hoofd en 23 officieren tijdens de expeditie naar Matara rsd 500 per maand. De opperkoopman en dessave van Matara Arnoldus Adrianus de Leij kreeg rsd 150 per maand, kapitein Leonard de Coste en zijn officieren kregen, sinds ze op 17 december 1761 naar Puttalam oprukten, ieder rsd 100, en kapitein Drasdouwskeij met zijn officieren, sinds ze naar Kaymelle trokken, hetzelfde bedrag. Op verzoek van de schaftbazen van de militie, zeevaarders en ambachtsgezellen was tijdens de onlusten wegens de hoge kosten voor het levensonderhoud de verstrekking aan een korporaal-kwartiermeester en derdemeester van f 3,- tot f 4,- verhoogd. Die aan een gewone soldaat en matroos was van f 1,8,8 en die aan ambachtslieden was daaraan evenredig vermeerderd. Deze verhogingen hebben de Compagnie al heel wat gekost. Omdat ze het bestuur en Van Eck bekend zijn, zullen diverse verdere belangrijke en zakelijke opmerkingen achterwege blijven. [fol. 1772] Men gaat ervan uit dat de verhogingen onvermijdelijk waren en dat zuinigheid betracht zal worden. Tevens neemt men aan dat, als de redenen ervoor zijn verdwenen, alle buitengewone verhogingen weer worden beëindigd en de traktementen overeenkomstig de memorie van bezuiniging en de maatregelen van gouverneur Jan Schreuder worden uitbetaald. Dit geldt temeer daar in de besluiten van 3 en 17 maart, 4 en 28 mei, 27 juni, 14 augustus en 10 september 1763 posten voorkomen die niet, zoals het behoort, in de brieven zijn vermeld. Zo is aan de kapitein in het garnizoen verblijvende, en aan de onder-majoor en adjudant, in plaats van het vrijwerkersgeld, dubbel kostgeld gegeven, en, wegens het groter aantal sloepen en vaartuigen, aan de equipagemeester te Colombo drie vadem brandhout. Tevens is de equipagemeester te Galle boven de f 1100,- per jaar nog eens f 550,- toegestaan, omdat de leveranties door meer aankomende en vertrekkende schepen waren toegenomen. Bovendien kreeg hij, zolang de onlusten zouden duren, f 150,- per jaar extra. Aan de loodsen van de luitenant van de artillerie [fol. 1773] en de gezaghebbers op de sloepen is, in plaats van rsd 1,42 per maand, rsd 3½ betaald, en aan de oppermeester te Galle, Runtsdorff, 12 stuivers per maand voor kooi- en slaapgoed in plaats van 10. Aan de chirurgijn van het slavenhospitaal is nog betaald wat in het reglement van 20 juni 1757 onnodig was bevonden, terwijl de geneesmeester van het materiaalpakhuys en de Malabarse dokter van het hospitaal naar eerdere voorbeelden rsd 4 per maand hebben gekregen in plaats van rsd 2,24. Tenslotte waren de verstrekkingen aan de slaven, zowel als de maandelijkse toelage aan de tolk van de landraad, aan de cornac, als oppasser van de olifanten, en andere kleine posten verhoogd. Dit is allemaal wel goedgekeurd, maar strikt zolang het onvermijdelijk is. Uitsluitend voor deze keer is aan de baas van de wapenkamer te Galle voor zijn goede diensten een gage van f 40,- en het kostgeld van onderkoopman toegestaan. Ook de eerst gezworene klerk te Galle, Martheze, kreeg dit kostgeld, maar het maandelijkse brandhout voor kapitein De Quade is afgekeurd. Dat is ook gebeurd met rsd 250,- voor de burger Pieter Lammens als vergoeding voor het afbreken van zijn huis buiten de stad. [fol. 1774] De redenen daarvoor waren onvoldoende en dat de Compagnie verantwoordelijk zou zijn voor de vernietiging van eigendommen van anderen is een gevaarlijk precedent. Het bestuur moet dit bedrag en dit soort posten laten terugbetalen. Op voorstel van de gouverneur-generaal moet zo zuinig mogelijk worden opgetreden, zoals op grond van het besluit van 14 juni in de brief van 14 juli 1763 werd vastgelegd. In het